

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 211.398 van 21 februari 2011
in de zaak A. 199.201/XIV-32.867

In zake : Pascual FIOLA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Raf Jespers
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Broederminstraat 38
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing dd. 8 februari 2011 inzake een beslissing weigering onderbreking van de strafuitvoering”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

 De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2011 om 11.00 uur.

 Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

 Advocaat Raf Jespers, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Jorn Brewaeys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest éénsluitend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de strafinrichting van Wortel. Zijn echtgenote lijdt aan een ernstige spierziekte.

3.2. Op 8 februari 2008 beslist de minister van Justitie om de aanvraag van de verzoeker tot het onderbreken van zijn strafuitvoering om reden van de gezondheidstoestand van zijn echtgenote, te weigeren.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“Gemotiveerde beslissing tot weigering van de onderbreking van de strafuitvoering:

Gelet op het verzoek van betrokkene met het oog op toekenning van onderbreking van de strafuitvoering gezien de medische toestand van zijn echtgenote.

Overwegende het advies van de directeur van 24 januari 2011.

Gezien het feit dat het doel van het gevraagde onderbreking van de strafuitvoering mogelijk wel aanstuit bij de in art.15§2 van bovenvermelde wet omschreven finaliteit.

Aangezien de ernstige en uitzonderlijke redenen van familiale aard, zoals voorzien in artikel 15§2, onvoldoende werden aangetoond. De echtgenote van betrokkene kan immers een beroep doen op de gangbare hulpverlening. Uit niets blijkt dat zij uitsluitend of hoofdzakelijk op de steun van haar man is aangewezen.

Overwegende dat er vooral verschillende wettelijke tegenindicaties in hoofde van betrokkene bestaan, met name:

o een gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van de straf zou onttrekken:

Betrokkene heeft nog een lange detentieperiode te ondergaan. Immers, hij bereikt pas strafeinde op 16.08.2014.

Hij heeft een dochter, die woonachtig is in Puerto Rico, waarbij hij nog kort voor zijn huidige detentie verbleef.

Anderzijds liet hij nooit na om voor zijn echtgenote te zorgen.

Gelet op de lange strafmaat en de nog lange te ondergaan detentieperiode en gelet op de bestaande mogelijkheid om zich naar het buitenland te begeven, wordt dit risico reëel geacht.

o een risico dat de veroordeelde ernstige strafbare feiten zou plegen tijdens de stafonderbreking: Betrokkene boet momenteel een gevangenisstraf van 5 jaar uit. De gepleegde feiten betreffen huisinbraken en het witwassen van de opbrengsten ervan. Hij zou deze feiten gepleegd hebben omwille van de precaire situatie waarin hij zich bevond. Zijn echtgenote was hiervan niet op de hoogte. Nadien zou hij geen nieuwe feiten meer hebben gepleegd en was hij van plan een rustig leven (te) leiden met zijn vrouw. Hel betreft reeds zijn zevende detentie.

Tevens is er geen gefundeerd persoonlijkheidsonderzoek voorhanden.

Gelet op de gepleegde feiten, zijn gerechtelijk verleden en de beschikbare informatie in dit dossier, kan het recidiverisico als reëel worden beschouwd.

Op basis van bovengenoemde elementen valt een onderbreking van de strafuitvoering actueel niet te verantwoorden, temeer daar er in het kader van een stafonderbreking geen bijzondere voorwaarden kunnen worden opgelegd ter ondervanging van de wettelijke contra-indicaties.”.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

4. De verwerende partij betwist ter terechtzitting de rechtsmacht van de Raad van State. Zij stelt dat de bestreden beslissing verband houdt met de uitvoering van de gevangenisstraf waarvoor de Raad van State niet de vereiste rechtsmacht heeft.

5. De onderbreking van de strafuitvoering vormt een modaliteit van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf waartoe de gedetineerde veroordeeld werd. De Raad van State heeft op grond van artikel 14, §1, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en overeenkomstig vaste rechtspraak, geen rechtsmacht om kennis te nemen van beroepen gericht tegen handelingen en beslissingen van administratieve overheden, waarbij het bestuur, zoals te dezen, rechtstreeks meewerkt aan de uitvoering van vonnissen en arresten van de justitiële rechter.

6. Gelet op wat voorafgaat is de Raad van State niet bevoegd om van de onderhavige vordering, die is gericht tegen een beslissing tot weigering van een vraag tot onderbreking van de strafuitvoering, kennis te nemen. Het betoog van de verzoeker ter terechtzitting dat de bestreden beslissing een aanvechtbare administratieve rechtshandeling uitmaakt, dat de verwerende partij in casu een discretionaire bevoegdheid uitoefent, dat het voorwerp van het beroep geen subjectief recht betreft en dat de strafuitvoeringsrechtbank zich wellicht ook onbevoegd zal verklaren om van een vordering die wordt ingesteld tegen de bestreden beslissing kennis te nemen, doet daaraan niets af.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van éénentwintig februari tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Stephan De Taeye.